

Κοιτάσματα Ουρανίου

Επειδή η Ελλάδα είναι σεισμογενής χώρα, δεν είναι δυνατή η εγκαθίδρυση και χρησιμοποίηση πυρηνικών εργοστασίων και πυρηνικών αντιδραστήρων, γιατί το παραμικρό ατύχημα θα σταθεί μοιραίο για τους κατοίκους των γύρω περιοχών. Μια

χώρα όμως πρέπει να γνωρίζει το δυναμικό της σε ουράνιο για λόγους περιβαλλοντικούς και για λόγους προστασίας των κατοίκων που κατοικούν σε περιοχές όπου υπάρχουν μεγάλες ποσότητες ουρανίου.

Στις Σέρρες έχουν βρεθεί δείγματα ουρανίου βόρεια του χωριού Μελενεγκίτσι καθώς και στο Παρανέστι της Δράμας. Γενικά στην Ελλάδα υπάρχουν μικρά αποθέματα ουρανίου.

Δεν έχουν γίνει έρευνες για πλουτώνιο, αλλά πρόκειται να γίνουν έρευνες για θόριο, ένα άλλο ραδιενεργό στοιχείο το οποίο εκπέμπει ραδιενέργεια γ.Εκμεταλλεύσιμο ουράνιο σε μια περιοχή έχουμε όταν σε 1t πετρώματος πάρουμε 1 Kgr ουρανίου.

Με 1 Kgr ουρανίου μπορούμε να ηλεκτροφωτίσουμε ολόκληρη την Ελλάδα για 24 ώρες, για τι η ενέργεια που παράγεται από τη διάσπαση του ουρανίου είναι πολύ μεγάλη.

Ο πυρηνικός σταθμός του Κοζλοντούι

Η μονάδα του Κοζλοντούι βρίσκεται στις όχθες του Δούναβη, στα βόρεια σύνορα της Βουλγαρίας με τη Ρουμανία. Παράγει περίπου το 40% της ενέργειας της γειτονικής χώρας και άρχισε να λειτουργεί το 1974 με έναν αντιδραστήρα πεπιεσμένου ύδατος ισχύος 440 MW. Το 1975, το 1980 και το 1982 τέθηκαν σε λειτουργία άλλοι τρεις αντιδραστήρες του ίδιου τύπου, ενώ μέχρι το 1990 λειτουργούσαν και άλλοι δύο πιο σύγχρονοι, ισχύος 1000 MW. Απ' αυτούς, οι τέσσερις πρώτοι είναι που γεννούν φόβους για το τι μπορεί να συμβεί σε περίπτωση πυρηνικού ατυχήματος. Η χώρα μας έχει κάθε λόγο ν' ανησυχεί ιδιαίτερα, μια και η απόσταση που μας χωρίζει από το πυρηνικό εργοστάσιο είναι σχετικά μικρή, μόνο 225 χιλιόμετρα και γίνεται ακόμα μικρότερη αν υπολογίσει κανείς ότι οι άνεμοι στην Ελλάδα είναι κυρίως βόρειοι.

Ένα ραδιενεργό νέφος θα σκέπαζε πολύ γρήγορα και τον ελληνικό ουρανό. Οι εκτιμήσεις του ΕΚΕΦΕ «Δημόκριτος», κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου για τη χώρα μας: μια σοβαρή διαρροή από τους βουλγαρικούς αντιδραστήρες θα έχει αντίκτυπο σε μας είκοσι με εξήντα φορές πιο σοβαρό από εκείνον του Τσερνομπίλ, ιδιαίτερα στη βόρεια Ελλάδα.

Οι αντιδραστήρες του Κοζλοντούι θεωρούνται απαρχαιωμένοι. Τα ατυχήματα που έχουν σημειωθεί μέχρι τώρα είναι πάμπολλα. Μερικές φορές είναι πάνω από 50 σε μια χρονιά (!!!). «Πρόσφατα» συνέβη ατύχημα που συνοδεύτηκε από έκλυση ραδιενέργειας 70 με 80 φορές πάνω από τα φυσιολογικά επίπεδα. Η ραδιενέργεια «ταξίδεψε» αρκετά μέτρα μακριά από τον αντιδραστήρα και έφτασε στα κτήρια της διοίκησης. Ένα ή δυο μέλη του συνεργείου που εργάζονταν εκεί προσβλήθηκαν από ραδιενέργεια. Και μέσα στη Βουλγαρία πολλοί είναι αυτοί που αμφισβητούν την ασφάλεια των αντιδραστήρων, ακόμη και μετά τις επεμβάσεις που πραγματοποιούν οι δυτικές εταιρείες για να βελτιώσουν τα επίπεδα ασφαλείας τους. Ο εκσυγχρονισμός τους επιχειρείται με χρηματοδότηση της ΕΟΚ και με τη βοήθεια της γαλλικής και της γερμανικής πυρηνικής βιομηχανίας, που ψάχνουν για αγορές στις οποίες θα μπορέσουν να διαθέσουν την τεχνολογία τους, αφού ο τομέας αυτός, από το ατύχημα του Τσερνομπίλ και μετά, φαίνεται να περνά κάποια κρίση.

Πέρα από την πιθανότητα να συμβεί κάποιο ατύχημα και μόνο η υπόθεση των πυρηνικών αποβλήτων της μονάδας είναι προβληματική. Καθώς δεν έχει βρεθεί ως σήμερα ασφαλής λύση για την αποθήκευση των αποβλήτων (οι σοβιετικοί έπαψαν από το 1987 να τα δέχονται στο έδαφός τους), αυτά συσσωρεύονται δίπλα στο χώρο του εργοστασίου με τέτοιο τρόπο, ώστε κάτω από ορισμένες συνθήκες θα μπορούσε να προκληθεί ακόμη και έκρηξη. Η βουλγάρικη κυβέρνηση αρνείται πεισματικός να διακόψει τη λειτουργία του επικίνδυνου σταθμού, ο οποίος συμμετέχει σε μεγάλο ποσοστό στο ελλειμματικό ενεργειακό ισοζύγιο της γειτονικής χώρας. Σύμφωνα με τη συμφωνία του 1993 που είχαν υπογράψει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Σόφια, θα έπρεπε οι δυο περισσότερο πεπαλαιωμένοι αντιδραστήρες του Κοζλοντούι να είχαν διακόψει τη λειτουργία τους πριν από το τέλος του 1997, ενώ συνολικά το συγκρότημα θα έπρεπε να σταματήσει τη λειτουργία του το 2002. Οι Βούλγαροι σήμερα, μετά τις επισκευαστικές παρεμβάσεις, ισχυρίζονται ότι οι δυο παλαιότεροι αντιδραστήρες θα λειτουργούν με ασφάλεια ως το 2002, ενώ οι νεότεροι, προγραμματίζονται να λειτουργήσουν τουλάχιστον ως το 2010. Αυτός είναι ακριβώς ο χρόνος λήξεως της λειτουργίας των αντιδραστήρων, που είχαν προβλεφτεί από τους Σοβιετικούς κατασκευαστές τους, με την προϋπόθεση ότι δεν θα παρουσίαζαν κανένα πρόβλημα.

Το Κοζλοντούι είναι ένα πρόβλημα και η ανάληψη πρωτοβουλιών σε κοινωνικό, εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο κρίνεται υψηλής ζωτικής προτεραιότητας, αφού αποκαλύφθηκαν αυξημένα ραδιενεργά στοιχεία σε περιοχές που γειτνιάζουν με τη βουλγάρικη μεθόριο και κυρίως στους ποταμούς Στρυμόνα και Νέστο. Οι Αρχές της Βουλγαρίας είχαν ενημερώσει τις αντίστοιχες ελληνικές για αυξημένα ραδιενεργά στοιχεία στον αέρα και στα ύδατα των δυο περιοχών, οι οποίες βρίσκονται πολύ

κοντά στο Κοζλοντούι. Βέβαια η ρύπανση των δυο ποταμών δεν οφείλεται στον πυρηνικό σταθμό, αλλά σε απόβλητα των βουλγαρικών μεταλλείων ουρανίου, τα οποία, σύμφωνα με δηλώσεις Βουλγάρων αρμοδίων, έχουν πάψει να λειτουργούν τα τελευταία χρόνια.